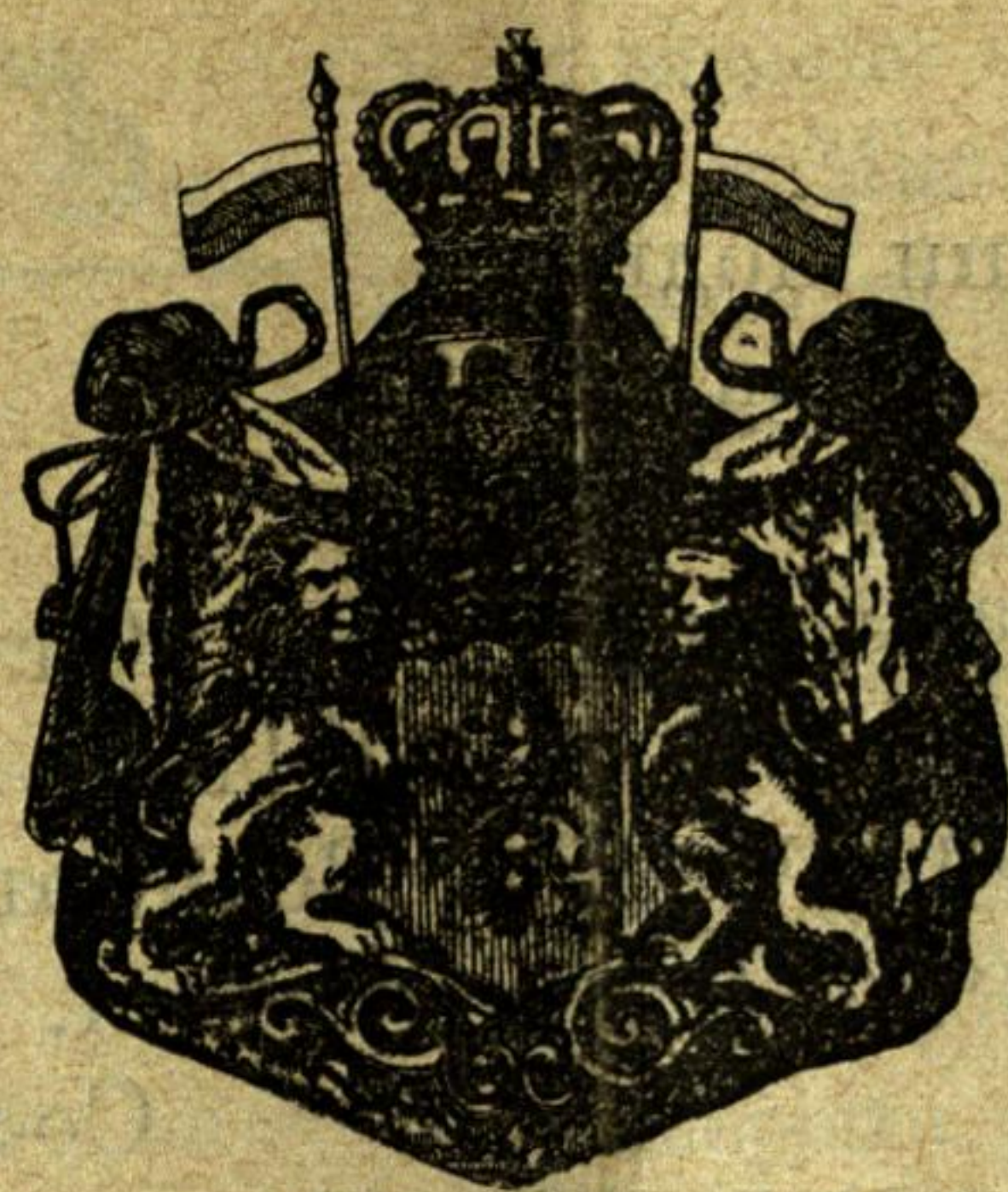

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

ва сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 19 мартъ 1883 год.

БРОЙ 30.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ срѣда на 9 мартъ Негово Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя, Негово Превъсходителство Генералъ-Майоръ Соболевъ и Управляющій Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, Княза Хилкова.

Сѣщия день имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество, Товарища на Военния Министръ Подполковникъ Редигеръ, Капитанъ Макшеевъ, Подпоручикъ Крамеръ и г. Копиткинъ.

Въ четвъртъкъ на 10 мартъ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество, Австрийскитѣ Дипломатическитѣ Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Баронъ де Бигелебенъ, Търновскитѣ Окръженъ Управителъ г. Марковъ, Главния Секретаръ при Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи г. Петковъ и Секретаръ на Министерскитѣ Свѣтъ г. Георговъ.

Въ петъкъ на 11 мартъ Негово Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя Негово Превъсходителство Генералъ-Майоръ Соболева, Военния Министръ Негово Превъсходителство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарса и Свѣтникътъ при Министерството на Финанситѣ г. Кеие.

Въ сѣбота на 12 мартъ Негово Височество прие на докладъ Управляющия Министерството на Правосъдието г. Теохарова.

Въ недѣля на 13 мартъ се даде голѣмъ обѣдъ въ Двореца, по случай рожденний день на Негово Величество Германскитѣ Императоръ. На тоя обѣдъ имахъ честъта да присѣтствуватъ Марешала на Двореца Баронъ Ридезелъ, Германскитѣ Генераленъ Консулъ г. де Брауншвайгъ, Английскитѣ Дипломатическитѣ Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Ласелсъ, Министра-Предсѣдателя Негово Превъсходителство Генералъ-Майоръ Соболевъ, Военния Министръ Негово Превъсходителство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ, Управляющия Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията г. К. Цанковъ, Управляющия Министерството на Правосъдието г. Теохаровъ, Управляющия Министерството на Финанситѣ г. Бурмовъ, Управляющия Министерството на Народното Просвѣщение г. Агура, Секретаръ при Германското Агенство г. Каличъ, Началникътъ на Артиллерията Негово Превъсходителство Генералъ-Майоръ Лъсовой, Генералъ-Инспектора по Санитарната Часть Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гриммъ, Началникътъ на Западный Воененъ Отдѣлъ Полковникъ Логиновъ, Товарища на Военния Министръ Подполковникъ Редигеръ, Началникътъ на Военното на Негово Височество Училище Подполковникъ Ремлингенъ, Командира на Софийската № 1 на Негово Височество дружина Подполковникъ Станицки, отъ Собственния на Негово Височество конвой Ротмистръ Фонъ Кубе, Подпредсѣдателя на Държавний Свѣтъ Н. Михайловски, Предсѣдателя на Върховний Кассационенъ Сѣдъ г. Стаматовъ, Софийскитѣ Градоначалникъ г. Карновичъ, Софийскитѣ Градскитѣ Кметъ г. Хаджиеновъ, г. Леклеръ, г. Кауфманъ, Флигелъ-Адютанта

Полковникъ Логвиновъ, Флигелъ-Адютанта Майоръ-Баронъ Корвинъ, Командирътъ на Собственния на Негово Височество конвой Капитанъ Масаловъ, Флигелъ-Адютанта Поручикъ Увалиевъ, г. Кохъ, частния Секретаръ на Н. Височество г. Менгесъ и Секретаритѣ на Политическия Кабинетъ Г. г. Константиновичъ и Тъпчилещовъ. На свършака на обѣда Негово Височество произнесе слѣдующия тостъ: „Je bois de tout mon coeur à la santé de Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne.“

Въ вторникъ на 15 мартъ Негово Височество прие на докладъ Военния Министръ Негово Превъсходителство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Сѣщия день имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Управляющия Русското Дипломатическо Агенство и Генерално Консулство г. Арсеневъ, Германскитѣ Генераленъ Консулъ, г. де Брауншвайгъ, Командирътъ на Еленската № 21 дружина Майоръ Рудановски и Търновскитѣ Воински началникъ Капитанъ Темиачовъ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 194.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 16 мартъ 1883 год. подъ №. 346,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАВЯВАМЕ:

I. Да се уволни Д-ръ К. Голински отъ длъжността Правадийскитѣ окръженъ лѣкаръ отъ 1 мартъ по негова проща.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 17 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№ 193.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 мартъ 1883 годъ подъ №. 331,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначения съ указъ No. 160 за младши подначалникъ при Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, А. Мановъ, да се отпусне сумма 250 лева за 25 дневно съдържание, т. е. отъ 15 февруарий до 10 мартъ, като секретаръ при Медицинското управление.

II. Потрѣбната сумма да се вземе изъ извънреднитѣ сумми по Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ бюджета за текущата година.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 17 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вътрѣшнитѣ дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№ 195.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 16 мартъ 1883 год. подъ No. 362,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се уволни, по причина на закриване длъжността, смотрителя при Свищовскій болниченъ складъ С. Чохаджиевъ, на поменжтий да се отпусне три мѣсечна плата въ размѣръ 375 лева т. е. отъ 15 февруарий до 15 май, съгласно 30 чл. отъ закона за чиновницитѣ.

II. Потрѣбната сумма за тая цѣль да се вземе изъ извънреднитѣ сумми на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ бюджета за текущата година.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 16 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 196.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 16 мартъ 1883 год. подъ No. 377,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе въ Държавний Съвѣтъ на разгледане изработений отъ Медицинскій Съвѣтъ „проектъ правилникъ за приемане въ аптецитѣ аптекарски ученици и за испитване аптекарскитѣ помощници.“

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 12 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Военното Вѣдомство.

П Р И К А З Ъ

№ 71.

Отъ Императорската Русска служба отъ Генералния Штабъ капитанъ Макшеевъ, се прикомандирува къмъ Военното Министерство, на длъжностъ офицеръ за поръчки, до зачислението му на служба.

София, 10 мартъ 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералний Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

О К Р Ж Ж Н О

№ 1482.

До г-да окръжнитѣ управители.

Отъ 1878 година до днесъ сж станжли шесть призова за попълнение Българската войска. отъ тѣхъ два по законътъ отъ 25 ноемврий 1880 година; но нито единъ не е могълъ да стане по точний смисълъ на законитѣ и распоряженията, които за тази цѣль сж се издавали отъ централното управление и законодателната власть. Отъ това произлѣзватъ безконечнитѣ оплаквания за неправилно зemenитѣ въ войската новобранци, когато мнозина подлѣжащи на наборътъ съвършено спокойно оставатъ у дома си подъ покровителството на кметоветѣ или административнитѣ власти. Главната причина на тѣзи неправилности, които нанасятъ вреда и на населението и на Държавата, сж немарливостта, невѣжеството, пристрастието, а до нѣгдѣ и съмнителната честность на нѣкои отъ кметоветѣ.

Въ тоя случай не малко сж виновни и нѣкои околийски началници, окръжни съвѣти, па даже и окръжни управители, които твърдѣ легко гледатъ на тѣзи отъ голѣма важность тѣхна обязанность, на тази сериозна работа, отъ която зависи силата, могъществото и безопасностьта на държавата. Глава I, IV, V и VI отъ „закона за земање новобранци“ съвсѣмъ малко се зематъ предъ видъ при съставяне призователнитѣ участъци и призователнитѣ списъци. Въ списъцитѣ се записватъ много лица, но повечето не подлѣжащи на наборъ, било по болѣсть, било по младость, било по старость, па даже и такива, които за всѣкога сж освобождени въ мнжлитѣ набори, а пъкъ се оставятъ не записани най-здравитѣ, най-богатитѣ и най-способнитѣ момци. Това беззаконие най-добрѣ се показва тѣзи година, когато правителството жестоко биде измамено, отъ 24,000 момци, записани въ призивнитѣ списъци, съ голѣмъ трудъ можихъ да се зематъ 11,000 войници, и то слѣдъ като се зе една голѣма часть отъ онѣзи, които се ползватъ съ льготы, съгласно съ § 18 п. а. отъ законътъ. Като обръщамъ вниманието на г. окръжнитѣ управители върху тази печална картина, която трѣбва да стрѣсне не само правителството нѣ и всѣки патриотъ Българинъ, предлагамъ имъ да размислятъ сериозно върху предстоящия наборъ (идущата есенъ) и да земжтъ всички законни мѣрки за да стане той редовно и правилно. Въ призивнитѣ списъци трѣбва да се запишжтъ безъ исключение всички момци, подлѣжащи на наборътъ (§ 24 отъ законътъ) и да се исполнятъ въ указаний срокъ всички формалности, споменжти въ § 30 до 43 отъ законътъ. За прѣдупреждение укриваньето трѣбва да се употребжтъ всички усилия. Онѣзи, които искатъ да отиджтъ задъ граница, трѣбва да даватъ здрава парична гаранция, че ще се вържжтъ за наборътъ; безъ това да не имъ се даватъ паспорти.

Колкото до онѣзи момци, които се уклонихъ въ мнжлий наборъ, г. г. управителитѣ трѣбва да слѣдятъ за улавянието и предаваньето имъ подъ сждъ, съгласно съ § 1 отъ „законътъ за наказанията на престѣпленията по исполнение военната тежба“. Независимо отъ това, такива лица трѣбва да се земжтъ въ войската въ който и да е отъ идущитѣ набори, когато се явжжтъ, безъ да се обръща внимание на възрастта имъ.

София, 15 мартъ 1883 год.

Министръ Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Главенъ секретаръ: Петковъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.**Отъ Държавний Съвѣтъ.****Рѣшения.****Засѣдание СХХII отъ 14 Августа 1882 год.**

Прѣдмѣти:

1). Избирателний законъ. Проектътъ на тоя законъ се разгледва въ засѣданията СХV, СХVII, СХVIII, СХIX, СХХ и СХХI отъ 9, 10 и 12 Августа. Въ днешнѣто засѣдание Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша послѣднѣто чтение на тоя законъ и като взе прѣдъ видъ исказанитѣ мнѣния и приетитѣ прѣдложения относително формулиранѣто му, прие го така, както е обнародванъ той въ „Държавния Вѣстникъ“, бр. 103 год. IV (съ исключение на § 91, на който третата алинея бѣше приета отъ Съвѣта така: „числото на депутатитѣ се опредѣля споредъ числото на населението въ всѣки окръгъ, като се смѣта по единъ прѣдставителъ на 25,000 жителѣ отъ двата пола, Фракциитѣ не даватъ прѣдставителѣ“) и рѣши:

Да се подпише отъ вситѣ присжтствувящи членове и въ прѣписъ да се съобща на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла за понатамъшно распорѣждане.

Засѣдание СХХIII отъ 16 Августа 1882 год.

Прѣдмѣти:

1). Оплакванѣто на Атанаса Стамболова изъ г. Търново срѣщу Свищовския Окръженъ Управителъ. Съ телеграмма отъ 16 Августа 1882 год. Ат. Стамболовъ явява, че на 15 сжщия мѣсець билъ отишълъ по частната си работа въ г. Свищовъ; но тамошний Окръженъ Управителъ му забранилъ прѣбиванѣто въ тоя градъ и по единъ грубъ начинъ го испратилъ на парахода съ жандармъ. Вслѣдствие на това рѣчений Стамболовъ моли Съвѣта да го защити и да се распорѣди за даванѣто Окръжния Управителъ подъ сждъ за удовлетворение на материалнитѣ му загуби и за обидата, която той нанесълъ на просителя.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша рѣчената телеграмма и като взе прѣдъ видъ § 59 отъ Вътрѣшния си Правилникъ и рѣшението си отъ 10 Юния 1882 год. (гл. „Държ. Вѣстникъ“ брой 63 год. IV), единогласно рѣши:

Да се остави безъ послѣдствие оплакванѣто на Ат. Стамболова срѣщу Свищовския Окръженъ Управителъ.

2). Отговорътъ отъ Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията по разгледванѣто смѣткитѣ на бившето Строително Отдѣление. Вслѣдствие рѣшението на Съвѣта отъ 29 Маия 1882 год. (гл. „Държавенъ Вѣстникъ“ год. IV бр. 104), Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията съобщава, че за подробното и строгото изслѣдване нередовноститѣ въ дѣятелността на бившето Строително Отдѣление била назначена особна комиссия и че, щомъ тая комиссия свърши работата си, Министерството щѣло да увѣдоми Съвѣта за резултата. Това съобщение се прие отъ Държавния Съвѣтъ за свѣдѣние.

3). Отговорътъ на сжщото Министерство за причинитѣ, по които не е прѣдставило въ Съвѣта штатоветѣ си. Съ отношението си отъ 13 Августа 1882 год. Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията съобщава, че то не намѣрило за нужно да внесе штатоветѣ си за разгледванѣ въ Съвѣта, защото ги считало за приврѣменни; но щомъ Държавний Съвѣтъ одобри правилника за атрибутиитѣ му, тогазъ щѣло да прѣдстави окончателнитѣ си штатове, като ги опрѣдѣли споредъ атрибутиитѣ си.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша това отношение и като взе прѣдъ видъ, че въпроснитѣ штатове сж турени вече отъ Министерството въ дѣйствие, по вишегласие рѣши:

Да се отговори въ Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, че Съвѣтътъ не намѣрва отговора му за удовлетворителенъ, защото тоя отговоръ противорѣчи на буквитѣ: г) д) и н) отъ § 19 на Устава на Държавния Съвѣтъ.

4). Въпросътъ за отпушанѣто пенсия на священника Константина Никовъ изъ с. Стевникъ, Македония. Съ прошенито си отъ 11 Августа 1882 год. священникъ Константинъ Никовъ изъ с. Стевникъ, сега заселенъ въ г. Кюстендилъ, молилъ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията да му опрѣдѣли пенсия, защото билъ твърдѣ бѣденъ, а при това — и болѣнъ, за което прѣдставилъ и едно свидѣтелство, подписано отъ нѣколко души Кюстендилски

граждане и потвърдено отъ тамошнѣто градско общинско управление. Министерството прѣпраща това прошение заедно съ свидѣтелството за разгледванѣ въ Съвѣта, като моли да го увѣдоми за резултата.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша отношението на Министерството заедно съ приложенията му, и като взе прѣдъ, че въ рѣченитѣ книжя, не обяснено: 1) кога и по какви причини се е прѣселилъ просителътъ въ Кюстендилъ; 2) какъ е семейното му положение и 3) да ли той е болѣнъ до толкова, щото да не може да извършва разнитѣ църковни треби, рѣши:

I. Да се остави прошенито на рѣчения священникъ безъ послѣдствие; но при това

II. Да се помоли Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията да препорѣча на прѣосвященнитѣ архиереи, щото тѣ да настаняватъ неспособнитѣ за литургия священници на други нѣкои духовнически служби, когато това е възможно, за да не ставатъ тѣ тягостъ за хазната.

5) Прошението на Горнѣ-Орѣховското управление. Като явява, че не може да склучи разрѣшения нему отъ Държавния Съвѣтъ заемъ отъ 20,000 лева, защото въ България нѣмало дружества, които да даватъ заеми, а частнитѣ лица щѣли голѣма лихва, Горнѣ-Орѣховското общинско управление съ прошенито си отъ 3 августа моли съвѣта да се распорѣди, щото речений заемъ да му се отпусне отъ Българската Народна Банка срѣщу залогъ — училищния ханъ, който давалъ приходъ най малко 3,000 лева въ годината.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша това прошение, рѣши:

Да се помоли Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла да прѣдложи на Българската Народна Банка, ако тя се улѣснява и ако счита прѣдлагания залогъ за достаточенъ, да удовлетвори Горнѣ-Орѣховското Общинско управление.

6) Прошението отъ С: Лудаши, пълномощникъ на осигурителното дружество „Котва“. Като прѣдставя устава на дружеството „Котва“ за осигураване живота, пълномощникътъ на това дружество, С. Лудаши, съ прошенито си отъ 14 августа 1882 год. моли, да се припознае отъ Българското правителство рѣченото дружество и да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ устава му. Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша рѣченото прошение и като взе прѣдъ видъ, че то е постъпило въ съвѣта не чрѣзъ надлѣжния каналъ, рѣши:

Да се остави това безъ послѣдствие.

7) Прошенията отъ населението на Ловчанското окръжие. Като се извѣстило по слухове, че по новото административно дѣленѣ територията на Княжеството Ловчанското окръжие щѣло да се упраздни, населението отъ тритѣ околии на това окръжие моли, да се не упразднява то, защото 1) селата, които го съставлявале, имале постоянното си даванѣ земање въ г. Ловечъ, за съобщенията си съ който имале добри пѣтища; 2) най-далечнитѣ отъ селата на Троянската околия отстоѣле отъ г. Ловечъ на 7 часа, имале за съобщенията си съ него, освѣнъ шосейния, и други стари удобни пѣтища и населението на тая околия продавало произведенията си и купувало всичкитѣ си потребности въ Ловечъ; 3) селата на Дърманската околия биле двойно по-близу до Ловечъ, отъ колкото до Плѣвенъ, за съобщенията си съ който нѣмале никакви пѣтища и трѣбвало да минуватъ прѣзъ Ловечъ и 4) селата на Троянската околия биле двойно по-далечъ отъ г. Севлиево и за съобщението си съ него сжщо трѣбва да минуватъ прѣзъ Ловечъ, понеже направо за Севлието нѣмале никакъвъ, дори и конски пѣтъ.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша тия прошения и като намѣри просбата на населението отъ Ловчанското окръжие за основателна, рѣши:

Да се прѣпратятъ прошенията на реченошо население въ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла съ молба, да се взематъ въ надлѣжаще внимание тѣ, както и мнѣнието на Държавния Съвѣтъ по прѣдмета на оплакванята, изложено въ изработения отъ съвѣта законопроектъ за административното дѣленѣ територията на Княжеството.

Засѣдание СХХIV отъ 18 августа 1882 год.

Прѣдмѣти:

1) Отговорътъ отъ Д. Цанкова. Съ писмото си отъ 13 августа м. г. Д. Цанковъ явява че распискитѣ No. 132 и 141, отъ които му се пратихъ прѣписи, съгласно съ рѣшението на съвѣта отъ 7 августа (гл. „Държ. Вѣстн.“ год. V бр. 6), не биле подписвани отъ него, тъй като той не билъ получилъ съответствущитѣ телеграмми, адресувани до него отъ София и отъ Орхание.

Вслѣдствие на това Цанковъ моли да се направи по оплакванито му едно изслѣдванѣ, което щѣло да покаже, че както въпросъ

нитѣ телеграмми, тъй също и много други, не сж му били предавани, а срѣщу тѣхъ имало расписки. Съвѣтътъ, слѣдъ като изслушалъ горѣказанный отговоръ рѣши:

Да се препроводи отъ него преписъ въ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ молба, да направи нужнитѣ изслѣдования и да яви на съвѣтътъ за резултата.

Засѣдание СХХV отъ 20 августъ 1882 год.

Предмѣти:

1) Въпросътъ за штатовеѣ на Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

Вслѣдствие рѣшението на Съвѣтътъ отъ 16 августъ Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията съ отношение отъ 20 августъ повторно явява, че то не може да внесе штатовеѣ си за разгледване въ Съвѣта, до гдѣто не се одобри правилника за атрибутиѣ му, на основание на които щѣли да се опредѣлятъ първитѣ. Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша това отношение, прие:

Да се закрие прѣписката по въпроса за штатовеѣ на рѣченото Министерство, до когато се разгледа правилника за атрибутиѣ му.

2). Прошението отъ Георгия Аврамовъ изъ с. Вълкова Слатина, Ломско окръжие.

Просителътъ, като явява, че още въ 1878 год. по распореджане на Ломскій окръженъ съвѣтъ били отсечени отъ собствената му гора 30 дървета за построяване моста на р. Цибрица и че тие дървета и до сега не му били платени, ако и да се оплаковалъ за това и въ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, моли Държавний Съвѣтъ, да се распореди за удовлетворението справедливото му искание.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша това прошение и като взе предъ видъ, че изложеното отъ него дѣло има отъ чисто сѣдебенъ характеръ, по вишегласие рѣши:

I. Да се остави рѣченото прошение безъ послѣдствие, а

II. На просителя да се съобщи, че той може да предяви иска си въ надлѣжното сѣдилище.

Засѣдание СХХVI отъ 23 августъ 1882 год.

1). Поемнитѣ условия за даванието чрезъ концессия съдържанието на коннопоченскитѣ станции въ Княжеството отъ 14 мая 1883 до 13 мая 1886 год. Административната секция, на която, съгласно съ § 8 отъ Вътрѣшния правилникъ на Съвѣта, бѣше възложено предварителното изучаване на тия условия, съ доклада си отъ 23 августа явява, че тя ги намѣрила за доста сгодни, както за самата служба, тъй и за интереситѣ на правителството и на населението, и искава мнѣние, че тѣ можли да се приемжтъ, като се внесжтъ въ тѣхъ, за по-голѣма гаранция и ясность, нѣкои малки измѣнения, а именно: 1), търговетѣ да се произвождатъ не само при главното управление на почитѣ и телеграфитѣ, но и въ други нѣкои мѣста по Княжеството; 2), слѣдъ свършванието на търговетѣ да става перетържка, ако се явятъ лица, които бихж намалили съ 5% полученитѣ на търговетѣ цѣни; 3), да се изброжтъ поименно трактоветѣ и станциитѣ, за които може да става търгъ отдѣлно; 4), да се поименуватъ трактоветѣ, по които не ще се пренасятъ пѣтници и 5), тарктътъ Търново-Елена-О.-Пазаръ-Ески Джумая-Разградъ да се замѣни съ трактоветѣ Търново-Кессарово-О. Пазаръ-Ески Джумая-Разградъ и Търново-Елена; 6), пощонаемателитѣ да бжджтъ задължени да държжтъ на станциитѣ за проданъ, освѣнъ пощенски марки, и бланки за отворени писма. — Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша доклада на административната секция, както и самитѣ условия, прие тия послѣднитѣ и рѣши:

Да се съобщатъ въ прѣписъ въ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията за понататѣшно распореджане.

2). Прошението, съ което членътъ на съвѣта, Г. Тишевъ, моли да му се даде отпускъ отъ 25 дни: Съвѣтътъ, като изслуша това прошение и като уважи прощата на Г. Тишева, едногласно рѣши:

Да му се даде просимий отпускъ

Засѣдание СХХVII отъ 25 Августа 1882 год.

Предмѣти:

1). Отпущаньето помощъ на селото Огоя. Вслѣдствие на рѣшението на Съвѣта отъ 10 Августа (гл. „Държ. Вѣстникъ“ год. V бр. 6), Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията прѣпраца прѣписъ отъ отношението на Софийскія Митрополитъ, съ което Негово Високопрѣосвященство явява, че селото Огоя съ-

стояло отъ 110 къщи, имало училище и заедно съ селата Оградище и Ябланица, които имале 107 къщи, съставлявало една енория; нѣ тия села по неразвитостъта си не можѣле да спомогнжтъ за доискарваньето започнжтата прѣди нѣколко мѣсеци църква съ друго, освѣнъ съ прѣвозванье на каманье, пѣсѣкъ и др. под., а събраната помощъ отъ Софийскій окръжъ била съвсѣмъ недостаточна. Вслѣдствие на това Негово Високопрѣосвященство мисли, че ако имъ се отпуснжтъ 1,500 лева, тѣ щѣле да бжджтъ достатѣчни за доискарваньето на църквата имъ.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша това обяснение и като взе прѣдъ видъ, че въ бюджета не е прѣдвидѣна никаква сума за пособие на общинскитѣ църкви, рѣши:

Да се остави безъ послѣдствие прошеието отъ жителитѣ на с. Огоя.

2). Отпущаньето помощъ на монахинята Ксения Иовова изъ с. Паничерево, Македония. Съ прошеието си отъ 20 Августа монахинята Ксения Иовова молила Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията да ѝ отпуща ежемѣсечна помощъ, защото нѣмала никакви срѣдства и, като била хрома, не можѣла съ трудъ да искава прѣхраната си, за което прѣдставила и едно свидѣтелство отъ Общинското Управление на с. Бобошево, гдѣто тя се била прѣселила въ 1878 год., когато родното ѝ село, както и метохътъ, въ който тя живѣла до тогава, биле съсипани отъ турскитѣ войски и башибозудитѣ. Министерството съ отношението си отъ 23 Августа подъ No. 521 внася прошеието на рѣчената монахиня за разгледванье въ Държавния Съвѣтъ.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша рѣченото прошение, и като взе прѣдъ видъ, 1) че въ бюджета не е прѣдвидѣнъ никакъвъ кредитъ за подобни случаи и 2), че църковното началство е длѣжно да се грижи за бѣднитѣ и сакатитѣ измѣжду духовнитѣ лица, единогласно рѣши:

I. Да се остави прошеието на монахинята Ксения Иовова безъ послѣдствие; но същеврѣменно

II. Да се яви въ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, че просителката може да се обърне къмъ Софийскія Митрополитъ съ проща, да ѝ настани той въ новооткрития въ Софийското Окрѣжие, или въ другъ нѣкой женски манастиръ.

3). Отпущаньето допълнителенъ кредитъ за доискарваньето на Софийската Гимназия. Съ отношението си отъ 21 Августа 1882 год. подъ No. 511 Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията явява, че като приело постройката на Софийската класическа гимназия, назначило единъ особенъ архитектъ, който да прѣгледа постройката и да направи смѣтка за разносикитѣ, които ще трѣбва да се направжтъ за довършваньето ѝ. Споредъ рапорта на тоя архитектъ, за довършваньето на рѣчената постройка трѣбвале 166,958 лева; но понеже Министерството имало за тая цѣль само 53,472 л. 65 ст., прѣдадени нему отъ Министерството на Просвѣщението и отъ тѣхъ 33,377 л. и 19 ст. сж биле вече разнесени, то моли Държавния Съвѣтъ да му разрѣши допълнителенъ кредитъ отъ 150,000 лева, като му съобщава при това, че за смѣткитѣ на това количество Министерството на Просвѣщението можѣло да отпустне отъ своя бюджетъ само 10,000 лева.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша рѣченото отношение и като взе прѣдъ видъ, 1) че въ него не сж показани источницитѣ, изъ които ще се вземе исканата сума и 2) че тоя въпросъ не е внесенъ, съгласно съ § 2 отъ Вътрѣшния Правилникъ на Съвѣта, рѣши:

I. Да се увѣдоми Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, че за доискарванието на Софийската класическа гимназия бивший Министръ на Просвѣщението Г. Пречекъ, е получилъ разрѣшение за 80000 лева, при това.

II. Да се помоли рѣченото Министерство да покаже, отъ кой источникъ иска то да вземе новата сума, като придружи отговора си, съгласно съ § 2 отъ Правилника на Държавний Съвѣтъ съ писменна заповѣдь отъ НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО.

4). Отпущанието на Държавната Печатница свѣрхемѣтенъ кредитъ отъ 100,000 лева. Като явява, че отпустнатий кредитъ отъ 50,000 лева билъ вече исчерпанъ и за поддържанието на Държавната Печатница заедно съ „Държавенъ Вѣстникъ“ не оставали никакви сумми, Министерството на Народното Просвѣщение съ отношение отъ 21 августа 1882 год. подъ No. 2060 предлага на съвѣта да разрѣши допълнителенъ кредитъ отъ 100,000 лева, които да се взематъ отъ приходитѣ на печатницата и които да се употребятъ за поддържанието персонала при печатницата и Вѣстника и за купуване разни принадлежности за печатницата заедно съ литографията. Съвѣтътъ слѣдъ като изслуша това отношение едногласно прие:

Да се разрѣши за поддържането на Държавната Печатница и „Държавенъ Вѣстникъ“ свърсметенъ кредитъ отъ сто хиляди лева, които да се взематъ отъ приходитѣ на рѣчениитѣ печатница и Вѣстникъ.

5). Протестътъ отъ 115 Врачански граждани по поводъ на избирателния законъ. Като се извѣстили отъ вѣстниците и отъ нѣкои пжтници, че отъ Министерский Сѣвѣтъ билъ изработенъ законопроектъ за изборитѣ, който щѣлъ да се внесе за разгледване въ Държавний Сѣвѣтъ, и то съ тоя законопроектъ се измѣнявали както съставатъ на Народното Събрание, тѣй и системата на изборитѣ, рѣчениитѣ граждани, основани върху манифеста на Негово Височество отъ 1 юлий 1881 год. протестираатъ противъ измѣнението на съществуващия избирателенъ законъ и молѣтъ сѣвѣта да отхвърли проекта, който щѣлъ да му се предложи за разгледване. Сѣвѣтътъ, слѣдъ като изслуша тоя протестъ и като взе предъ видъ, че законътъ за изборитѣ е приетъ вече, рѣши:

Да се остави рѣчения протестъ безъ послѣдствие.

6) Правилникътъ за атрибутиитѣ на Министерството за общитѣ Сгради, Зеледѣлието и Търговията. Административната сексия, която бѣше натоварена съ прѣварителното изучаване на тоя правилникъ (гл. „Държ. Вѣстн.“ год. V бр. 6), съ доклада си отъ 25 августа възвръща рѣчения правилникъ, като явява, че при разгледването му, тя не намѣрила за нужно да внесе въ него други нѣкои съществени измѣнения освѣнъ нѣколко стилистически поправки и слѣдующитѣ измѣнения и прибавки въ списъка на държавнитѣ пжтища; 1) новий държавенъ крайданавски пжтъ Видинъ — Ломъ — Рахово — Никополъ — Свищовъ — Руссе — Тутраканъ — Силистра за сега да се проектира само, а построяването му да се отложи, до гдѣто се направитъ и поправитъ другитѣ по-нуждни пжтища и финансиритѣ на държавата позволѣтъ построяването му; 2) пжтътъ Видинъ — Бѣлоградчикъ да се проведе прѣзъ Акчаръ, а не на право за Бѣлоградчикъ; 3) пжтътъ София — Орхание — Рахово, като най-удобенъ за съобщение между столицата и Дунава, да се доискара, колкото е възможно по скоро; 4) за съобщение между София — Руссе да се открие по-скоро линията Абланица — Ловечъ — Българени — Бѣла, като най-права; 5) пжтътъ Ески Джумая — Шуменъ да се признае за държавенъ, а пжтътъ Севлиево — Габрово да остане окръженъ; 6) да се отвори единъ държавенъ пжтъ между Плевенъ и Рахово прѣзъ с. Гигенъ; 7) да се поправятъ съществуващитѣ пжтища въ источната частъ на Княжеството, като се вземѣтъ мѣрки за по-скорошното построяване нови, гдѣто се покаже нужно, и 8) държавнитѣ пжтища да се одобряватъ за такива отъ Народното Събрание. Сѣвѣтътъ, слѣдъ като изслуша докладътъ на сексията, както и правилникътъ, и като взе предъ видъ предложенитѣ измѣнения, рѣши:

I. Да се подпише рѣчения правилникъ отъ всичкитѣ присѣдствувавши членове и слѣдъ това да се испроводи прѣписъ отъ него въ Министерството за по-нататъшно распореджане; при туй.

II. Да се съобщитъ на Министерството, че сѣвѣтътъ намѣрва за твърдѣ нужно да се обърне внимание върху источната частъ на Княжеството, гдѣто се чувствува голѣма нужда отъ поправянето съществуващитѣ пжтища и съграждането нови, толковъ по-вече, че тѣзи мѣста сѣ богати съ необходимия материалъ за съграждането имъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 15 мар. „Journal des Débats“ като отбѣлѣзва, че кризата въ България се продължава, исказва опасение, че противницитѣ на министра-предсѣдателя-Генерала Соболева ще сполучатъ да изложатъ на опасностъ равновѣсието на Русското и Австрийско влияние, равновѣсие, което е здрава гаранция за мира на Истокъ.

Берлинъ, 15 мартъ. Императорътъ е прекаралъ легко миналата нощъ. Той се усѣща много добрѣ.

Цариградъ, 16 мартъ. Увѣряватъ, че извънредната миссия, която ще представлява Султана при коронаванетоъ на Царя въ Москва, щѣла да се състои отъ Маршала Нами Паша, адютантинъ на султана, отъ Сюлейманъ Бей, понастоящемъ турски министъръ въ Букурещъ и трима секретари.

Портата искаше да свика посланницитѣ въ четвъртътъ за рѣшаване Ливанский въпросъ, но по исканието на нѣкои отъ посланницитѣ свикванетоъ се е отложило за въ сѣбота.

Парижъ, 16 мартъ. Извѣстията изъ Цариградъ увѣряватъ, че Бибдова, синътъ на Мирдитский Князь, ще се назначи за управителъ на Ливанъ.

Виена, 16 мартъ. Виенската Газета е упълномощена да обяви че слухътъ за отставката на Графа Потоски, управителя на Галиция, е съвършено неоснователенъ.

Парижъ, 17 мартъ. Г. Лионъ Сей въ едно слово, което произнесълъ у Лионъ, похвалява кабинета Жуль Ферри, за гдѣто жѣлае да упражнява една управителна инициатива и казва: Кабинета е длъженъ да управлява а камарата е длъжна да контролира.

Цариградъ, 17 мартъ. Носри Бей не скланя да даде кандидатурата си за управителъ на Ливанъ.

Изъ день въ день повече искатъ да потвърдятъ за вѣрно назначаването Бибдова на постътъ управителъ на Ливанъ.

Берлинъ, 17 мартъ. Отговорътъ отъ Прусия на нотата на кардинала Якобини подканва Ватиканъ да формулира своитѣ желаня относително черковната иерархическа свобода и възпитанието на клера. Тѣзи желаня ще се изучатъ отъ правителството и послѣ ще бждѣтъ представени въ Ландтала подъ видъ на законопроектъ.

Пеца, 17 мартъ. Предсѣдателя на горнята камара г. де Майлатъ е намѣренъ тази заранъ въ стаята му удушень, языкътъ му искубнѣтъ и рѣцѣтъ му вързани. Часовникътъ му и кесията му липсuvatъ. Убиецътъ е избѣгнѣлъ презъ прозорецъ.

Лондонъ, 17 мартъ. Правителството обнародва корреспонденцията относително дунавский въпросъ презъ периодътъ отъ 16/28 октомрий м. г. — Въ една телеграмма, която е отговоръ на едно запитване отъ г. Дюклера, Лордъ-Грандвиллъ изказва възгледоветѣ на Англия върху конференцията. Послѣ идѣтъ депешитѣ чрезъ които Францията и другитѣ сили приемятъ Английскитѣ предложения.

Въ друга една частъ на корреспонденцията се излагатъ исканията на Сърбия и България да бждѣтъ приети въ конференцията, и сроковетѣ поставени отъ Руссия за да испроводи инструкции на посланника си въ Лондонъ.

Върховний Кассационенъ сждъ.

Рѣшение

№ 2.

Въ името на Негово Височество Александръ I Българский Князь, Върховний Кассационенъ Сждъ въ углавното отдѣление на двадесетъ и първий декемврий хилядо осемстотинъ и осемдесетъ и втора година въ открито сждебно засѣдание, въ слѣдующий съставъ: предсѣдатель: Порфирий Х. Стаматовъ, членове: Василий И. Диамандиевъ и Панталей Кисимовъ при секретарьтъ Найдень Л. Беневъ и въ присѣдствието на помощ. прокурора А. Теохаровъ слуша доложеното отъ членътъ В. Диамандиевъ углавно дѣло No. 97 по описѣтъ, на Хаджи Ахмедъ Шерифовъ, обвиняемъ въ нарушение митарственния уставъ. Странитѣ не присѣдствуваха.

Обстоятелствата на дѣлото сж: съ обвинителния актъ, съставенъ отъ И. Д. прокурора при Варненския окръженъ сждъ на 18 юлий 1881 година X. Ахмедъ, жителъ отъ градъ Варна, предава се на сждъ, безъ участието на сждебнитѣ засѣдатели, по обвинението му, че прекаралъ единъ чифтъ обици прѣзъ границата безъ да е платилъ за туй слѣдуемото мито, въ престѣпление, предвидено въ 217, 221 и 222 чл. отъ митарственния уставъ. Варненский окръженъ сждъ, слѣдъ като призналъ X. Ахмедъ за виновенъ въ приписванетоъ му нарушение на митарственния уставъ, съ присѣдата си отъ 25 септемврий 1881 година No. 43, оправдалъ го. Срѣщу присѣдата на окръжний сждъ Варненската митница е подала въззивна жалба въ Руссенский апелативенъ сждъ, който слѣдъ като разгледалъ дѣлото въ сждебно засѣдание, съ опредѣлението си отъ 14 априлий 1882 год. No. 59 постановилъ: „съгласно съ заключението на прокурора възбуденото углавно прислѣдование противъ X. Ахмедъ Шерифовъ да се прекрати и Варненский окръженъ сждъ да даде понататъшенъ ходъ на дѣлото по обвинението на Атина Шехинова съгласно отношението на Варненската митница, отъ 24 януарий 1881 год. No. 40 срѣщу споменжтото опредѣление на Руссенский апелативенъ сждъ, И. Д. прокурора при Варненския окръженъ сждъ подава кассационий протестъ, въ който между друго казва, „като считамъ опредѣлението на Руссенский апелативенъ сждъ не съгласно съ обстоятелствата на дѣлото, моля Кассационний сждъ да отмиѣни помѣнжтото опредѣление.

Като изслуша заключението на помощникъ прокурора, Върховний Кассационенъ Сждъ намира, че въ дадения случай предлежи да се разрѣшава въпросътъ: има ли право прокурорский надзоръ, състоящъ при окръжний сждъ, да подава кассационни протести срѣщу сждебни опредѣления, постановени отъ апелативни сждилица, въ качеството имъ на втора апелативна инстанция. За разрѣшение на този въпросъ Върховний Кассационенъ Сждъ взе въ съображение: 1) Отъ буквалния смисълъ на 27 чл. отъ допълнение къмъ Врѣменни Сждебни Правила ясно се види: а) прокурорский надзоръ, състоящъ при окръжния сждъ, има право да подава апелационни протести срѣщу сждебни опредѣления на окръжния сждъ, като първа сждебна инстанция (296 и 863 ст. Врѣменнитѣ Сждебни Правила) и б) Кассационни протести се подаватъ противъ окончателни присѣди и рѣшения, и такива сж, или сждебни опредѣления, постановени отъ окръжнитѣ сждилица въ качеството имъ на втора инстанция, по дѣлата подсѣдни на мировитѣ сжди, или опредѣления постеновни отъ апелативнитѣ сждилица (136 чл. отъ углавното сждопроизводство, чл. 2 отъ законътъ за подаване кассационни жалби отъ 18 декемврий 1880 год.) 2) Въобще прокуроритѣ иматъ право да подаватъ протести само противъ сждебни опредѣления, постановени отъ онѣзи сждилица, при които тѣ състоятъ, а не противъ сждебнитѣ

опредѣления на по горнитѣ съдилища (50 и 51 чл. отъ съдоустроителството), на които не само прокуроритѣ на окръжнитѣ съдилища трѣбва да се подчинятъ. 3) Въ дадения случай не само прокуроритѣ при окръжнитѣ съдѣ но даже и прокуроритѣ при Руссенскитѣ апелативенъ съдѣ, при участието на когото е постановено спомѣнатото опредѣление, не е ималъ право да подава кассационни протести, тъй като опредѣлението е постановено съгласно съ неговото заключение (забѣлѣжка къмъ 33 чл. отъ допълнението къмъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила).

Ръководимъ отъ горѣизложеното, Върховнитѣ Кассационенъ Съдѣ опредѣлява: кассационнитѣ протести на И. Д. прокурора при Варненскитѣ окръженъ съдѣ отъ 27 май 1882 год. No. 434 срѣщу опредѣлението на Руссенскитѣ апелативенъ съдѣ отъ 14 априлий 1882 год. No. 59 съ силата на 50 чл. отъ съдопроизводството и 27 чл. отъ допъл. къмъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила да се остави безъ послѣдствие, безъ да се разгѣда тоя протестъ по същество.

На първообразното подписаха: предѣдатель П. Х. Стаматовъ, членове: В. И. Диамандиевъ и П. Кисимовъ, приподписалъ: секретаръ Найденовъ Беневъ.

Обща вѣдомость

за числото на болнитѣ, които сж се лѣкували въ болницитѣ презъ мѣсець декемврий 1882 година.

Название на болницитѣ		до мѣсець декемвр. имаше	дойдоха	оздравѣха	умрѣха	излѣзоха	за январь оставатъ
I-во класни болници	Софийска	85	112	70	9	—	118
	Търновска	98	112	111	3	—	96
	Шумненска	50	82	53	2	—	77
	Варненска	54	78	66	4	—	62
	Руссенска	37	50	38	2	—	47
	Видинска	32	34	23	5	—	38
II-ро класни болници	Кюстендилска	18	86	64	4	—	36
	Самоковска	2	8	8	—	—	2
	Радомирска	12	47	28	3	—	28
	Севлиевска	21	30	33	—	—	18
	Ловчанска	15	49	30	2	—	32
	Габровска	6	13	12	—	—	7
	Еленска	31	43	51	3	—	20
	Свищовска	23	35	23	3	—	32
	Плѣвенска	34	40	34	1	—	39
	Разградска	17	47	27	1	—	36
	Ломъ-Паланска	34	39	37	2	—	34
	Берковска	22	35	35	1	—	21
	Силистренска	13	139	109	2	—	41
	Ески-Джумайска	8	20	13	—	—	15
III-о класни болници	Дупницка	7	18	7	—	—	18
	Ряховска	11	18	16	—	—	13
	Провадийска	—	6	6	—	—	—
	Добричска	5	15	11	1	—	8
	Балчикска	—	—	—	—	—	—
Трънска	10	11	9	—	—	12	
Всичко		645	1167	914	48	—	850

Забѣлѣжка: Прѣзъ мѣсець декемврий 1882 година имаше слѣдующитѣ болести:

Въ Габровскитѣ окръгъ: Morbilli, Variola, въ Свищовскитѣ Tussis Convuls Variola, въ Търновскитѣ Morbilli Variola, въ Видинъ Variola, въ Силистра Scarlatina, и въ Кюстендилъ Morbilli.

Главенъ Врачъ на Гражд. Медицинско управление: Д. Молловъ.

МѢСЕЧНА ВѢДОМОСТЬ за числото на арестантитѣ въ затворитѣ по Княжеството. за октомврий 1882 година.

№ по редъ	Название на затворитѣ	подъ слѣдствие	осѣдени	Всичко	Забѣлѣжка
1	Софийскитѣ затворъ	36	50	86	
2	Видинскитѣ „	33	104	137	
3	Търновскитѣ „	23	63	86	
4	Руссенскитѣ „	46	106	152	
5	Варненскитѣ „	20	62	82	
6	Шумненскитѣ „	43	107	250	
7	Кюстендилскитѣ „	32	21	53	
8	Вратчанскитѣ „	41	22	63	
9	Плѣвенскитѣ „	2	17	19	
10	Разградскитѣ „	6	5	11	
11	Силистренскитѣ „	6	8	14	
12	Трънскитѣ „	2	7	9	
13	Самоковскитѣ „	7	35	42	
14	Севлиевскитѣ „	18	21	39	
15	Свищовскитѣ „	6	10	16	
Прѣзъ цѣли мѣсець		321	738	1059	

Началникъ на отдѣлението: А. С. Ивановъ.

Софийскитѣ градскитѣ мировитѣ съдия.

ЗАОЧНО РЕШЕНИЕ.

№ 70.

Въ името на Негово Височество Александръ I Българскитѣ Князь, Соф. град. мир. съдия, въ публичното си засѣдание, на първий февруарий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и третя година, разгѣда гражданското дѣло, No. 600 въ описътъ за 82 год. по искътъ на Никола Митаконъ, Соф. жителъ, срѣщу бившия Соф. жителъ, а сега живущъ въ г. Серезъ (Турция) Атанасъ Николовъ сарачъ за 27 поллипераля. При разгѣждане дѣлото, ищецътъ се яви, а отвѣтникътъ, който е билъ повиканъ съ призовка No. 1124 обнародванъ въ No. 109 110 и 111 на „Държавенъ Вѣстникъ“ не присъствуваше ни самъ лично нито пъкъ чрезъ свой законенъ повѣренникъ. По исканието ищецево, дѣлото се разгѣда заочно. Обстоятелствата сж: съ едно отворено боно (срокутъ за исплащанието на което одавна се истекълъ) датирано 23 априлий 1882 год. Никола Митаконъ ималъ да взима отъ Атанасъ Николовъ сарачъ 27 поллиперияла, които пари тоя послѣдний като не заплатилъ на срока, Н. Митаконъ съ прошението си отъ 8 юлий 1882 год. до Соф. град. мир. съдия, моли да се осѣди Николовъ, да му заплати паритѣ, както и съдебнитѣ разноски. Основанъ върху изложеното и съгласно ст. ст. 76, 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство, Соф. град. мир. съдия.

Рѣши заочно:

Осѣжда Атанасъ Николовъ сарачъ, бившия Соф. жителъ, а сега живущъ въ г. Серезъ (Турция) да заплати на Никола Митаконъ дватесетъ и седемъ (27) поллипераля, както и съдебнитѣ разноски. Това рѣшениѣ е заочно и неокончателно. Въ срокъ двѣнедѣленъ отъ послѣдното троекратно публикуване настоящето рѣшениѣ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отвѣтникътъ може да направи отзивъ предъ Соф. град. мирови съдия. а въ срокъ мѣсеченъ отъ същата дата апелативна жалба за Соф. окр. съдѣ.

Софийскитѣ град. мир. съдия: С. И. Соколовъ.

Секретаръ: Димитръ Загорскитѣ.

Отъ военното училище.**ОБЯВЛЕНИЕ**

Желающитѣ да постѣпятъ въ техническото отдѣление на Негово Височество военно училище трѣбва да подаватъ прошение (като приложатъ при него кръстителното си свидѣтелство) въ писалището на училището до 1-й май.

Отъ това число се започеватъ приемнитѣ и спитѣ на ученици, които сж свършили пълнѣн курсъ отъ 3-й классъ на трикласснитѣ училища.

Програмитѣ за испитанията се намиратъ въ писалището на училището.

Началникъ училища, Генералнаго штаба:

Подполковникъ Рѣмлимгенъ.

5—(274)—6

Софийско градско общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 525.

Тѣй като търговетѣ, произведени, съгласно обявлението отъ 12 октомврий 1882 година подъ №. 2367, не се утвърдижъ, то Софийското градско общинско управление обявява съ настоящето за знание на публиката, че на 31 того на 2 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщението му ще се произведе изново публиченъ явенъ тръгъ за продажбата на 5-тѣхъ градски мѣста на Орханійското Шоссе, срѣщу новостроющата се гимназия, въ Свято-Софийската махала, урегулирвани по 12 § отъ „Правилата“ за строение.

Отъ г-да конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ по 250 лева.

Плана на мѣстата и по подробнитѣ условия за продаванието на послѣднитѣ, можатъ да се видятъ въ канцелярията на общинското управление въ всѣки присѣтственъ день, сутринъ отъ 10 до 12 часа и подиръ пладнѣ отъ 2 до 4 часа.

София, 14 мартъ 1883 год.

Първий помощникъ кмета: Минчо Пачевъ.

Секретаръ Гр. Т. Гладиевъ.

1—(343)—3

Берковско градско общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 167.

Берковското градско общинско управление извѣстява за всеобщо знание, че отдава съ наддавание общественитѣ пасища подъ названия: „Щърковица, Здравченица, Локви и Тузлата“ за 1883 год. които пасища сж мѣстоположение въ Берковскій общественний районъ въ балкана. Желающитѣ г-да да взематъ подъ наемъ горѣпоменжитѣ пасища, можатъ катадневно да се отнасятъ въ канцелярията на рѣченото общество да записватъ своитѣ наддавания освѣнъ празничнитѣ и недѣлнитѣ дни и окончателното отдавание ще стане на идущий 28 априлий 1883 год.

Берковица, 15 мартъ 1883 година.

Градскій кметъ: Т. Илиевъ.

Секретаръ: Помаковъ.

1—(344)—2

Царибродско градско общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 349.

Съгласно, „Журналното постановление“ подъ №. 13 Цариброд. град. общин. управление, честь има да извѣсти на интересующитѣ се, че отъ 1 идущий априлий ще се почне тръгътъ за продажбата на черкезскитѣ, а сега общественни мѣста, въ градътъ Царибродъ, които ще се раздѣлятъ на части, за построяване връзъ тѣхъ домове и дюкяни, споредъ рѣшението на Държавний Свѣтъ въ редовното му засѣдание на 7 май миналата 82 година.

Желающитѣ (мѣстни жители) да наддаватъ, нека се явятъ всѣкой день отъ 2 до 5 часътъ по Европейски подиръ обѣдъ въ канцелярията на сѣщето управление до края на сѣщий м. априлий т. г. гдѣто и ще получаватъ подробни обяснения за това.

Царибродъ, 15 мартъ 1883 год.

Цариброд. град. общински кметъ: Нако П. Даскаловъ.

Секретаръ: Г. Тишиновъ.

1—(345)—3

Руссенскій окръженъ сждъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 1711.

Руссенскій окръженъ сждъ на основание ст. 850—851 отъ Врѣмениитѣ Сждебни Правила дири Мехмедъ Деведжиоглу Хафузъ жителъ изъ г. Руссе, който се обвинява въ наранявание Ваджалж Ахмеда.

Мехмедъ Деведжи-оглу Хафузъ е на 30 годишна възраст, косми и вѣжди тѣмно-руси, очи винени, мустаки тѣмно русси, лице пълно, рѣстъ среденъ, на гърбътъ си и едната ржка ималъ знакове отъ наранявание съ ножъ.

Който узнае гдѣ се намира речений обвиняемъ, се задължава да извѣсти на мѣснитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го прѣпроводятъ въ горѣказанный сждъ.

Руссе, 8 мартъ 1883 година.

Придсѣдатель: И. П. Божковъ.

Помщ. секретаръ: Ив. Цвѣтковъ.

1—(322)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 1855

Руссенското окръжно сждилище обявява за всеобщо знание, че се примѣсти въ новото здание на Г. г. Герова, улица Александровска, до Телеграфо-пощенската станция.

Руссе, 11 мартъ 1883 година.

Предсѣдатель И. П. Божковъ.

1—(347)—1

Свищовскій окръженъ управ. свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 428.

Отъ нѣколко врѣме насамъ въ нѣкои села на Свищовскій окръгъ сж испаднали безъ ступани слѣдующитѣ добитѣци:

Единъ конь на около 12 години, дѣснитѣ му, заденъ и преденъ кракъ отдолу бѣли, други бѣлѣзи нѣма, задържанъ въ с. Черковица (Никополска околия).

Една кобила, 8 годишна, червена ушитѣ ѝ рѣзани, задържана въ с. Овча-Могила (Свищовска околия).

Едно малаче 3 годишно, дѣсното му ухо открая отрѣзано и отзадъ оукъ, на челото му има малко бѣло.

Една кобила червена, 6 годишна, дѣсното ѝ ухо расцѣпено. И двата задържани въ с. Вардимъ (Свищ. околия).

Единъ волъ рога прави, безъ особни бѣлѣзи, задържанъ въ с. Козаръ-Бѣлени (Свищовска околия).

Една биволица на около 5 години, глава и очи бѣли, нокътѣтъ на дѣсния ѝ кракъ бѣлъ, дѣсното ѝ ухо оукъ, задържана въ с. Българско-Сливо (Свищовска околия).

Едно даначе бѣло около 2 годишно, безъ други особни бѣлѣзи, задържано въ с. Батакъ (Свищовска околия).

Единъ биволъ 3—4 годишенъ, косъмъ вранъ, рога хилести, опашката му малко бѣла, лѣвото му ухо отпредъ срѣзано на работъ, задържанъ въ с. Виная (Никоп. околия).

Призоваватъ се притѣжателитѣ на означенитѣ добитѣци да се явятъ въ Свищ. окръженъ свѣтъ презъ расстояние на единъ мѣсець отъ обнародванието настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да си ги докажатъ и взематъ назадъ.

Въ противенъ случай, тия добитѣци ще се продаватъ за въ полза на хазната.

Свищовъ, 16 мартъ 1883 год.

Предсѣдатель на Свищ. окр. свѣтъ: Ив. Халачовъ.

Членъ-Секретаръ: Божиновъ.

1—(346)—1

Шумненскій окръженъ упр. свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 520.

Шумненскій окръженъ управителенъ свѣтъ дава подъ наемъ съ акционенъ тръгъ правителственната мера, която се намира при селото Буланжкъ подъ име „Кабюкъ Кючюкъ Мара“ и обема едно пространство около 5000 дюлюма.

Тръгътъ започва отъ днесъ и ще се довърши окончателно на 9 априлий.

Наддаванието става всѣкой день освѣнъ въ празничнитѣ дни въ залата на окръжний свѣтъ, дѣто ще се узнаятъ и условията.

Шуменъ, 2 марта 1883 година.

Предсѣдатель на окръжний свѣтъ: Т. Яневъ.

Чл. секретаръ: Тодоръ Д. Поповъ.

3—(295)—3

Силистренско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 226.

Силистренското градско общинско управление на основания журналното си постановление под № 9 отъ 14 того, честь има да объяви за всеобщо знание че то откри малонадавателенъ търгъ за устройството на тротоаритъ и шосетата въ града; материалъ за направата ще се отпуска отъ управлението. За това които господа жалаятъ да зематъ участие въ малонададанията могатъ всекой день отъ днесъ до 15 априлий да се явяватъ въ канцеларията му съ исключение на недѣлни и празнични дни; окончателното прѣдаване ще стане на 15 априлий; малонададанията ще се записватъ за единъ кватратенъ метръ.

И. д. градски общински Кметъ: Г. А. Чолаковъ.

Секретарь: Ю. Р. Икономовъ.

3—(251)—3

Видинска митрополия.

ПРИЗОВКА

Приглашаватъсе Андрей Ивановъ македонецъ и Тома Стояновъ първий жителъ Виденский, отъ петъ години съ неизвѣстно мѣстожителство, а послѣдний отъ селото Рабишъ (Бѣлоградчикска околия), отъ четири години съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ продължение на единъ мѣсець въ подвѣдомственната ми митрополия за разгледание дѣла съ сжпржгитъ имъ Елена Николова изъ г. Видинъ и Камена Юнова изъ селото Рабишъ. Въ противенъ случай, ако се не явятъ въ опрѣделений срокъ, ще се даждъ на послѣднитъ законнитъ разставки.

Видинъ, 21 февруарий 1883 година.

† Митрополитъ Антимъ.

3—(234)—3

Ловченский епархиаленъ съвѣтъ.

ПРИЗОВКА

N 166.

Ловченский епархиаленъ съвѣтъ призовава Марка Петковъ, жителъ отъ село Врачешъ (Орханыйска околия) а по настоящемъ живущъ въ село Сюсле округъ Могилешки въ Румания, да се представи лично въ залата на сжщий съвѣтъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на троекратното обнародвание въ „Държавенъ Вѣстникъ“ настоящата призовка за да отговори срѣщу прѣявеното отъ супругата му Гена Петкова дѣло за разводъ. Въ случай че призоваемий се не яви въ горѣопредѣленный срокъ, то дѣлото ще се разгледаетъ и рѣши задочно.

Ловечъ, 26 февруарий 1883 година.

Управляющий Ловченската епархия: Митрополитъ Натанаилъ.

Секретарь А. Г. Башевъ.

2—(266)—3

Отъ Руссенский образцовый чифликъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 15.

Управлението на Образцовия при градъ Руссе чифликъ съ на стоящото обявва на интересуици че въ Финансовото отдѣлчиче при Руссенско окръжно управление ще се продава съ акционенъ търгъ слѣдующитъ неща: 160 кила пченица, 140 кила ржжъ, 80 кила ичимикъ, 50 кила кукурузъ, 8 кила рапица, 1 кило 4 шиника бтрчакъ, 450 оки леноно семе, 14 денка тютюнъ, 479 оки вълна една копа сѣно около 50 кола, двѣ копи слама около 80 кола, 3 конье, 3 кобили и 3 вола.

Търга ще се почне на 21 марта и ще държи два дена до 23 сжщий, всекой день отъ 9 до 12 сутрента и отъ 2 до 4 слѣдч обѣдъ, на 23 приеме петъ на сто, а на 24 отъ 2 до 5 петъ послѣднето наддаванието. Хранитъ леноното семе, тютюнътъ и вълната, ще се прѣдадатъ въ градъ Руссе, а останалитъ неща и добитакъ въ Образцовый чифликъ.

Желающитъ да зематъ участие въ търговетъ се длъжни прѣварително да даждъ депозитъ 10 на % отъ стойността на търгуция прѣдметъ. При здаванието, останалата сума.

Руссе, 3 марта 1883 година.

Управляющий чифлика: В. Манушовъ.

2—(219)—3

Отъ главната распоредителна коммисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 3.

Главната распоредителна коммисия обявва, че търговетъ, които бѣха назначени на 7 того марта и обявленни въ 17, 18, 20, 21 и 22 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ като не състояха, отлагатъ се и съгласно 32 членъ отъ закона за публичнитъ търговетъ, ще бждатъ произведени нови търгове (переторжка) за сжщитъ прѣдмѣти на 28 марта въ 10 часа сутрента въ управлението на началника отдѣла.

Предсѣдатель на коммисията подполковникъ: Станицкий.

Дѣловодитель поручикъ: Атанасовъ.

3—(313)—3

В. Търновско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 313.

Велико Търновското градско общинско управление се нуждае отъ единъ градски докторъ, който да има диплома на д-ръ Медицини, да е българинъ и да има поне тригодишна практика; за това обявва че който отъ Г. г. докторитъ притежава горнитъ качества и желае да занеме длъжността на Търновский градский докторъ, да съобщи на градското общинско управление условията по които желае да заеме казанната длъжностъ.

В. Търново, 11 мартъ 1883 година.

Кметъ; П. Бояджиевъ.

Секретарь; Д. Атанасовъ.

1—(342)—3

Славянска Бесѣда въ София.

ОБЯВЛЕНИЕ

При публичний тиражъ на облигациитъ на „Славянска Бесѣда“ на 5 мартъ т. год. истеглиха се слѣдующитъ No. отъ облигациитъ по 100 лева: No. 111, No. 58, No. 9. Отъ ония по 50 лева: No. 28, No. 65, No. 80, No. 24, No. 48, No. 38.

Исплащанието имъ ще става въ пълната стойность при кассиера на дружеството г-на Захей отъ 1 априлий т. год. нататкъ.

Настоятелството.

1—(329)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Честь имамъ да извѣстя на почитаемата публика, че отварямъ въ г. Руссе

АДВОКАТСКО ПИСАЛИЩЕ

улица Флотска, № 4200,

и предлагамъ услугитъ си за всѣнакъвъ родъ процесси.

За консултации приемамъ всеки работенъ день отъ часа 4 до 6 подиръ обѣдъ.

Руссе, 5 марта 1883 година.

Докторъ на правото: В. Хр. Радославовъ.

3—(301)—6

ОБЯВЛЕНИЕ.

Долоподписаний имамъ честь да извѣстя на публиката, че съмъ отворилъ

АДВОКАТСКО ПИСАЛИЩЕ.

въ домътъ на братия Х. Янкови, улица съборна и се натоварвамъ съ всякаквъ родъ процесси за разгледание прѣдъ сждилищата въ София.

За консултации ще приемамъ отъ 3 до 5 часа подиръ пладнѣ.

Д-ръ Я. Геровъ.

5—(60)—6

ИЗВѢСТИЕ.

Първийтъ, вторийтъ, и третийтъ томове отъ Турскитъ Закони, цѣняеми за 26 лева, се намѣрватъ за проданъ у издателя имъ Христа С. Арнаудова, въ г. Севлиево. Желаящитъ да си ги доставятъ, заедно съ поржчката внасятъ и стойността имъ, като приложатъ и единъ левъ и 30 стотинки за препращанието имъ по пощата въ границитъ на Княжеството, а единъ левъ и 85 стотинки за въ границитъ на Источна Румелия.

Хр. Арнаудовъ.

4—(82)—5

Кюстендилский окръженъ съдъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 149.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година четиринадесетий юний, Кюстендилский окръженъ съдъ състоящъ, отъ предсѣдателствующий членъ Иванъ Ивановъ, членовѣ: Д. Ангеловъ и Никола Карамитовъ и при помощника секретаревъ Ст. Георгиевъ, въ открито съдебно засѣдание слуша гражданското дѣло No. 413, по описътъ отъ м. 1881 год. по искътъ на К. Шулевъ повѣренникъ на Георгия Тодоровъ, изъ г. Кюстендилъ, противъ Омеръ Кара-Атиджевъ, житељ изъ сѣщій градъ, а сега живущъ въ г. Паланка, задъ граница, за седемъ хиляди осемстотинъ гроша.

Съдътъ, слѣдъ изслушванието ищецътъ Георгия Теодоровъ и показанията на свидѣлитѣ, на основание ст. 134, 167, 281 п. I отъ Вр. Съд. Правила,

Рѣши, неокончателно:

I Осъжда отвѣтникътъ Омеръ Кара-Атиджевъ изъ г. Кюстендилъ а сега живущъ въ г. Паланка (Турция), задочно, да плати на Георгия Тодоровъ седемъ хиляди осемстотинъ гроша или же да му се издаде актъ за купената му срѣщъ горнитѣ пари къща;

II Осъжда сѣщій да плати на сѣщійтъ ищецъ петдесетъ лева двадесетъ стотинки за съдебни разноси и публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“, както и другитѣ разноси, които ще послѣдватъ.

Рѣшението въ окончателна форма ще се прочете на двадесетъ и осми юний хиляда осемстотинъ осемдесетъ втора година, съ право на апелация въ двамѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на публикуванието му въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

На първообраза подписаха: прѣдсѣдателствующий: Ив. Ивановъ, Членове: Д. Ангеловъ и Н. Карамитовъ.

Прѣдсѣдателъ: Г. Капановъ.

Секретеръ: С. Георгиевъ.

1—(1784)—1

Провадийский мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Българский Князь Александръ I, днесъ на 1882 год. октомврий 15 Провадийский мировий съдия разгледа гражданското дѣло No. 442 на управлението на Провад. земледѣлческа касса, противъ Мустафа Манафовъ бивший житељ отъ с. Манастиръ, Провадийска съдебна околия, а понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство за 2203 гр. правителственний курсъ, по записъ съ денословие отъ 13 януарий 1877 година; и на основание на 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 чл. чл. отъ Мировото Гражданско Съдопроизводство,

Опредѣли:

Осъжда заочно Мустафа Манафовъ да плати на управлението на Провадийската земледѣлческа касса: 1) 2203 двѣ хиляди двѣсте и три гроша; 2) лихвитѣ имъ по три четвърти гроша на сто въ мѣсеца отъ отъ 26 августъ 1881 год. изпълнението на рѣшението, и 3) 13 л. 20 ст. тринадесетъ лева и двадесетъ стотинки за обнародване призовката No. 2689 и съдебнитѣ разноси по изпълнението на рѣшението, всички въ правителственний курсъ.

Настоящото рѣшение по силата на 124 чл. отъ Мировото Гражданско Съдопроизводство, подлежи на въззивно обжалование въ мѣсеченъ срокъ, въ Варненский окръженъ съдъ, отъ деньтъ на обнародванието му въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий съдия: К. Бобчевский.

1—(1474)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александръ I. Българский Князь, днесъ на 1882 год. 15-й октомврий, Провадийский мировий съдия разгледа гражданското дѣло No. 441, на управлението на Провадийската земледѣлческа касса, противъ Абаса Хасановъ, бивший житељ отъ с. Манастиръ, Провадийска съдебна околия, а понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, за 1965 гроша правителственъ курсъ по записъ съ денословие отъ 11-й декемврий 1875 год. И на основание на чл. чл. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство,

опредѣли:

Осъжда заочно Абаса Хасановъ да плати на управлението на Провадийската земледѣлческа касса: 1) 1965 хиляда деветстотинъ шестдесетъ и петъ гроша; 2) лихвитѣ имъ по три четвърти гроша на сто въ мѣсеца отъ 26-й августъ 1881 год. до изпълнението на рѣшението, и 3) 12 лева и 60 ст. дванадесетъ лева и шестдесетъ ст. за обнародване призовката No. 2685, и съдебнитѣ разноси по изпълнението на рѣшението, всички въ правителственний курсъ.

Настоящото рѣшение по силата на 124 чл. отъ сѣщото съдопроизводство подлежи на въззивно обжалование въ мѣсеченъ срокъ, въ Варненский окръженъ съдъ, отъ деньтъ на обнародванието му въ „Държавний Вѣстникъ“.

Мировий съдия: К. Бобчевский.

1—(1475)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александръ I. Българский Князь, днесъ на 1882 г. октомврий 14-й Провадийский мировий съдия разгледа гражданското дѣло No. 443 на управлението на Провадийската земледѣлческа касса, противъ Чакъръ Барутчи Мустафа прежебивший житељ отъ с. Манастиръ Провадийска съдебна околия, а понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство за 2273¹/₂ гр. правителственний курсъ по записъ съ денословие отъ 13-й януарий 1877 год., и на основание на чл. 48, 49, 71, 100 и 103 отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство,

опредѣли:

Осъжда се заочно Чакъръ Барутчи Мустафа да плати на управлението на Провадийската земледѣлческа касса: 1) 1600 хиляда и шестстотинъ гроша; 2) 673¹/₂ шестстотинъ седемдесетъ и три гроша и двадесетъ пари, лихвитѣ отъ 13-й януарий 1877 год. до 26-й августъ 1881 год.; 3) лихвитѣ на тѣзи сумми ³/₄ гр. % въ мѣсеца отъ 26-й августъ 1881 год. до изпълнението на рѣшението, и 4) 13 лева и 20 ст. тринадесетъ лева и двадесетъ стотинки за публикуване призовката подъ No. 2687, всички въ правителственний курсъ.

Настоящото рѣшение по силата на чл. 124 отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство подлѣжи на въззивно обжалование въ Варненский окръженъ съдъ въ мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на обнародванието му въ „Държавний Вѣстникъ“.

Мировий съдия: К. Бобчевски.

1—(1476)—1

Орѣховский мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Дѣло № 767.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Българский Князь Александръ I, на 12 юлий 1882 год. Орѣховский миров. съдия разгледа гражданското дѣло, заведено по искътъ на житељтъ отъ село Ставерци Иванъ Пановъ, противъ бивший Орѣховски гражданинъ Мехмедъ Бей Али Байрактарски, а сега живущъ въ Цариградъ, за 15 тур. лири, които ималъ да зема отъ стойността на една кобила която му далъ въ миналата 1877 година; и като взе въ внимание че отвѣтникътъ не се яви въ засѣданието по неизвѣстни причини, то мировий съдия основанъ на свидѣтелскитѣ показания, и съгласно чл. 68, 115, и 116, отъ Гражд. Съдопроизводство, **Задочно Рѣши:** осъжда Мехмедъ Бей Али Байрактарски да брой на Иванъ Пановъ отъ Ставерци 15 т. лири, 15 лева причинени разноси и други, които ще послѣдватъ до окончателното му исплащание. Рѣшението е съ право на апелъ отъ неблагоприятната страна, въ срокъ на единъ мѣсець отъ деньтъ на обявяванието му.

Мировий съдия: С. И. Долговъ.

1—(1331)—1

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 881.

Въ Името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Българский Князь Александръ I. на 30 августъ 1882 год. Орѣховский мировий съдия, разгледа отношението на Орѣхов. Земледѣлческа Касса подъ No. 60 отъ 12 декемврий миналата 1881 година, съ което, на основание единъ записъ призовава въ съдъ бивший Орѣховски гражданинъ Бозаджи Хасанъ, сега живущъ въ Цариградъ, за 281 лева и 53 стот. съ лихвата пресмѣтната до деньтъ когато е заявенъ искътъ въ съдътъ, и като взе въ внимание: 1) Че отвѣтника, съгласно чл. 115 § 2 отъ Врем. Съдебни Правила, се призова въ съдътъ съ призовка No. 881 обнародвана въ „Държавний Вѣстникъ“ брой 27—29 отъ н. год. а той се не яви по неизвѣстни причини; 2) Че искътъ на кассата е подкрѣпенъ съ формаленъ записъ то, на основание горейзложеното, и съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражданското Съдопроизводство, **Заочно Рѣши:** Осъжда Бозаджи Хасанъ отъ Рахово, сега живущъ въ Цариградъ, да брой на Орѣхов. земледѣлческа касса двѣсте осемдесетъ и единъ лева и петдесетъ три ст. (No. 281 л. 53 ст.) заедно съ всичкитѣ разноси, и законната имъ лихва отъ 12 декемврий 1881 год. до окончателното му исплащание.

Настоящото рѣшение е съ право на апелъ, въ срокъ на единъ мѣсець, отъ 2 септемврий н. година, въ Вратч. окръженъ съдъ.

Орѣхов. Мировий съдия: С. И. Долговъ.

1—(1332)—1

Троянский мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 592.

Въ Името на Негово Височество Александръ I. Българский Князь, Троянский мировий съдия Хараламби Мъсарловъ на 17 августъ 1882 год., въ съдебното си засѣдание часа въ 3¹/₂ слѣдъ обѣдъ публично разгледа гражданското дѣло подъ No. 690/82 год. относително по искътъ на Марина Мичовъ изъ г. Троянъ, срѣщу Гечу Русковъ бивший житељ изъ г. Троянъ, а понастоящемъ живущъ

въ г. Русчукъ за 500 гроша. То на основание ст. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство,

рѣши заочно:

1) Гечу Руссковъ изъ г. Троянъ, понастоящемъ въ г. Русчукъ да брой на Маринъ Мичовъ изъ г. Троянъ 500 гроша за издължение на записътъ си отъ 1875 год. декемврий 15-й, или въ натура да му предаде нивата дадена въ залогъ срещу тая стойностъ предвидена въ записа, находяща се около Троянъ, на „Капинча“ при съсѣдитѣ: Петъръ Гечовъ, Стойчу Мариновъ, Иванъ Гадовъ и Данчу Манджука, и

2) Гечу Руссковъ да заплати сждбнитѣ разноси за публикацията на призовката подъ No. 541 въ „Държавний Вѣстникъ“, виждъ броеве No. 70, 71 и 72, лева 15 и 30 ст. и за день-губение и пр. 20 лева на Мичова, също и разноситѣ, които ще послѣдватъ до изпълнението на казаното рѣшение.

Настоящото рѣшение е неокончателно, но съгласно ст. 124, 125 и 134 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство подлѣжи на апелационно обжалване предъ Севлиевский окр. сждъ въ едномѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на публикуванието въ „Държавний Вѣстникъ“. Рѣшението въ окончателна форма ще се обяви на 20 августъ 1882 година.

Мировий сждия: Хар. Мьсарловъ.

И. д. секретарь: С. Н. Камбуровъ.

1—(1307)—1

Орханийский мировий сждия.

ЗАОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 625.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I. Князь Българский, на 1-й октомврий 1882 год. Орханийский мировий сждия разгледа гражданското дѣло No. 1324, на Гена Вжтова отъ г. Орхание съ Вжто Найденовъ бивший жителъ отъ сжщий градъ, а понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, за 3635½ гроша. Отвѣтникътъ Вжто Найденовъ призованъ съ призовка подъ No. 672, обнародвана въ 26, 28 и 29 броеве на „Държавний Вѣстникъ“ презъ 1882 година за отговоръ, не се яви нито лично нито чрезъ законенъ повѣренникъ.

Като разгледа дѣлото заочно, на основание ст. 115 и 116 отъ Гражданското Сждопроизводство подсждно на мировитѣ сждии, намѣри:

Просителката Гена Вжтова се яви сама лично и представи единъ записъ издаденъ върху нея отъ мжжътъ ѝ Вжто Найденовъ на 1870 год. 16-й май, че той е получилъ отъ жена си 3000 гроша и още 500 гроша Гена Вжтова да заплати въ земледѣлческата касса, но когато тя да заплати на земледѣлческата касса тази сума, то се била възвишила суммата заедно съ лихвата на 635½ гроша и за доказателство представи двама свидѣтели Бенчу Моновъ и Мино Христовъ.

Свидѣтельтъ Бенчу Моновъ отъ г. Орхание питанъ безъ клѣтва казва: зная, че е правенъ такъвъ записъ, но въ точностъ непомня за колко гроша е, и че Вжто Найденовъ длѣжѣлъ на кассата пари, а жена му ги заплати.

Свидѣтельтъ Мино Христовъ отъ сжщий градъ, тоже безъ клѣтва, казва: че въ онова време, като ималъ Вжто Найденовъ нужда за пари, то жена му дала да си направи дюгенъ; за това той ѝ издалъ записъ, на когото съмъ се писалъ свидѣтель.

Вслѣдствие на това, мировий сждия, като взе предъ видъ, че Вжто Найденовъ призованъ съ призовка подъ No. 672, обнародвана въ 26, 28 и 29 броеве на „Държавний Вѣстникъ“ презъ тази година, за отговоръ не се яви;

Като има предъ видъ, че Гена Вжтова подкрѣпи искътъ си съ два записа, които и представи, единийтъ отъ Вжто Найденовъ, вторийтъ отъ земледѣлческата касса;

Като има предъ видъ свидѣтелскитѣ показания, които потвърдиха дѣйствителността на записитѣ;

То на това основание, и съгласно съ чл. 63, 68, 71, 115, и 116 отъ Гражданското Сждопроизводство,

РѢШИ И:

Осжда заочно Вжто Найденовъ да брой на Гена Вжтова 3635½ гроша и за публикуване призовката въ „Държавний Вѣстникъ“ 19 лева и 80 стот. и разноситѣ, които ще послѣдватъ до окончанието на дѣлото.

Рѣшението, съгласно ст. ст. 121 и 132 отъ Гражданското Сждопроизводство, е съ право на отзивъ и на апелъ, въ срокъ на единъ мѣсець отъ деньтъ на публикуванието му въ „Държавний Вѣстникъ“ и е произнесено днесъ на 4-й октомврий 1882 год.

Мировий сждия: П. Пенчовъ.

Секретарь: Т. Шишковъ.

1—(1526)—1

Горне-Орѣховский мировий сждия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 232.

Въ името на Негово Височество Александръ I. Българский Князь, Горне-Орѣховский мировий сждия Юрданъ П. Момчиловъ на петнадесетъ септемврий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора

година, въ редовното си сждбно засѣдание, изслуша гражданското дѣло подъ No. 1244/81 год. на Х. Сотиря, Х. Пенковъ изъ градеца Горна-Орѣховица, противъ Панайота Баювъ отъ с. Писарево, а понастоящемъ живущъ въ Ромжния, въ г. Турно-Северинъ, за искъ на 43 наполеона, по записъ.

Обстоятелствата на дѣлото сж слѣдующитѣ: Х. Сотиръ Х. Пенковъ съ прошение No. 2279 се тѣжи срѣщу Панайота Баювъ, който е билъ поржчителъ на брата си Ивана Баевъ, който му длѣжѣлъ 43 наполеона съ записъ, моли да се призове и осжди да му ги заплати.

При разглежданието на дѣлото се представи самъ лично истецъ, а отвѣтника, ако и да е призованъ чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“, броеве: 46, 47 и 50 не се яви нито лично, нито чрезъ повѣренникъ. Истеца допустнатъ до словесни обяснения прѣси да се рѣши дѣлото му заочно.

Вслѣдствие на това мировий сждия, като взе предъ видъ исквата просба и устнитѣ обяснения на истецъ, записътъ подписанъ отъ длѣжника Ивана Баювъ и поржчителя Панайота Баювъ; като има предъ видъ, че отвѣтникътъ е призованъ чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и не се представи, на основание ст. 71, 100, 103, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство,

заочно опредѣли:

Осжда се Панайотъ Баювъ отъ село Писарево, Търновский окржгъ, а понастоящемъ живущъ въ Ромжния, въ гр. Турно-Северинъ да заплати на Х. Сотиря Х. Пенковъ изъ г. Орѣховица 43 наполеона по записъ, 18 лева и 90 ст. за публикация призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ всичко четиридесетъ и три наполеона и осемнадесетъ лева деветдесетъ стотинки, както и послѣдующитѣ отъ сега до исплащанието разноси.

Настоящото рѣшение е неокончателно, и съгласно ст. 121 и 132 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство подлѣжи на отзивъ и апелъ предъ Търновский окржженъ сждъ въ мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на еднократното му обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сждия: Ю. П. Момчиловъ.

И. д. секретарь: С. Поповъ.

1—(1437)—1

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 233.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Българский Князь Александръ I. Горне-Орѣховский мировий сждия Юрданъ П. Момчиловъ, на петнадесетъ септемврий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ редовното си сждбно засѣдание изслуша гражданското дѣло подъ No. 1070/82 год. по тѣжбата на Зойка Попъ Върбанова изъ градъ Горна-Орѣховица, противъ Моска Енювъ Геранлията изъ сжщий градецъ, а понастоящемъ живущъ въ Романия, въ г. Могилица, за искъ на 10 лири турски, и лихвата.

Обстоятелствата на дѣлото сж слѣдующитѣ: Зойка Попъ Върбанова съ прошение забелѣзано подъ No. 1891 се тѣжи, че съ записче имала да зема отъ Моска Енювъ 10 лири турски и моли да се призове да ѝ ги заплати съобразно съ записътъ.

При разглежданието на дѣлото се представи искателката лично, а отвѣтника, призованъ съ призовка No. 1243 чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве 46, 47 и 50 отъ 1882 год. не се представи нито лично нито чрезъ повѣренникъ.

Вслѣдствие на това мировий сждия като взема предъ видъ исквата просба на истецъ, записътъ подписанъ отъ отвѣтника; като има предъ видъ че отвѣтника, призованъ чрезъ „Държавний Вѣстникъ“ не се представи, на основание ст. ст. 71, 100, 103, 115, 116 и 23 отъ Гражданското Сждопроизводство,

Заочно Опредѣли:

Осжда се Моско Енювъ Гиранлията отъ г. Горна-Орѣховица, а живущъ понастоящемъ въ Романия, въ г. Могилица, да брой на Зойка Попъ Върбанова отъ г. Горна-Орѣховица 10 лири турски главница, и лихва за една година 1 една лира и 20 гроша въ лира турска 100 гроша, всичко 11 л. т. 20 гр. единадесетъ лири турски и двадесетъ гроша, и за призовка публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ 18 лева 90 стотинки осемнадесетъ лева и деветдесетъ стотинки и послѣдующитѣ отъ сега до исплащанието разноси.

Настоящото рѣшение е неокончателно и подлежи на отзивъ въ двѣнедѣленъ срокъ, съгл. ст. 121 отъ Граждан. Сждопроизводство и на въззивъ въ мѣсеченъ срокъ, ст. 132 отъ Гражд. Сждопроизводство, отъ деньтъ на еднократното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ предъ Търновский окржженъ сждъ.

Мировий сждия: Ю. П. Момчиловъ.

И. д. Секретарь: С. Поповъ.

1—(1438)—1

Свищовский мировий сждия.

РѢШЕНИЕ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I. Князь Българский, Свищовский мировий сждия Величко Д. Марковъ на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година 27-й августъ, въ открито сждбно засѣдание разгледа гражданското дѣло No. 35, отъ

1882 год. на Хюсеинъ Сюлеймановъ жителъ отъ с. Орѣшъ, Свищовска околия, съ Саидъ Чаушъ Арнаутина бивши жителъ Свищовски, а сега живущъ въ с. Осларъ, Вранянский окръгъ (Турция), по искътъ предъявенъ отъ първий противъ послѣдний за петстотинъ гроша.

Обстоятелствата на дѣлото сж:

На 9 януарий 1882 година Хюсеинъ Сюлеймановъ Арнаутоолу подава прошение въ Свищовский мировий сждъ, съ което заявява, че ималъ да зема отъ Саидъ Чаушъ Арнаутина гроша 500, петстотинъ, и понеже и до днесъ не му ги броилъ, то моли да се призове и осжди да му ги брои, по това прошение се завежда гражданско дѣло и съ призовка отъ 9 февруарий тази година подъ No. 441, публикувана послѣденъ пжтъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 29 отъ сжщата година, Саидъ Чаушъ Арнаутина се призовава въ срокъ на четири мѣсеци споредъ чл. 114 и 115 отъ Врем. Сжд. Правила, за да отговори на искътъ на ищецътъ, слѣдъ туй дѣлото се отрежда за разглеждане на 30-й юлий тази година, въ който день се представи само ищеца лично, а отвѣтника отсжтствувахе, и по нѣманието доказателства отъ страна на ищецътъ за подкрѣпление на искътъ му, дѣлото се отлага за 27-й августъ сжщата година, въ този день ищеца се представи тоже лично заедно съ свидѣтелитѣ: Юмеръ Мустафа и Юмеръ Алимановъ първий жителъ отъ с. Орѣшъ, Свищовска околия, а вторий жителъ отъ г. Свищовъ, които безъ клѣтва показаха, че въ турското време преди 8 години, Саидъ Чаушъ Арнаутина, е искалъ да земе отъ Свищовската земледѣлческа касса съ лихва 500 гроша, но като гражданинъ не му се давали, за това Хюсеинъ Сюлеймановъ Арнаутоолу взелъ на свое име 500 гроша, и ги далъ въ заемъ на Саидъ Чаушъ Арнаутина, въ сжщия день Хюсеинъ Сюлеймановъ Арнаутоолу представи за подкрѣпление на искътъ си и едно свидѣтелство отъ кметътъ и общинский сѣвѣтъ, на с. Орѣшъ, (Свищовска околия), които свидѣтелствуватъ сжщото което показаха и свидѣтелитѣ.

Мировий сждия слѣдъ изложенитѣ обстоятелства, като има предъ видъ:

1) че ищецътъ доказа искътъ си съ свидѣтели и писменни свидѣтелствувания, и

2) че отвѣтника не се представи ни лично ни чрезъ повѣренникъ за да отговори противъ искътъ на ищецътъ;

На тия основания, и съгласно чл. чл. 48, 49, 68, 71, 100, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство,

опредѣли задочно:

Саидъ Чаушъ Арнаутина да брои на Хюсеинъ Сюлеймановъ Арнаутоолу петстотинъ гроша, и каквито сждебни разноси послѣдватъ.

Това рѣшение, съгласно чл. 104 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство, е окончателно, и съгласно чл. 121 отъ сжщото сждопроизводство подлѣжи на отзивъ въ двѣнедѣленъ срокъ отъ деньтъ въ който се съобщи на отвѣтника чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ преписи отъ сжщото рѣшение.

Мировий сждия: В. Д. Марковъ.
Секретарь: П. Т. Тортомановъ.

1—(1552)—1

Кессаревский мировий сждъ.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 310.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I. Князь Българский, на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година 12-й августъ, Кессаревский мировий сждия, Иванъ X. Тодоровъ разгледа гражданското дѣло No. 500, отъ 1881 година, на Тинча Стояновъ и Войча Радевъ отъ с. Тантури съ Хасана Ифратолу отъ сжщото село, за искъ на документъ на продаденото недвижимо имущество, лѣжаще въ землището на с. Тантури.

При разглежданието на дѣлото представиха се лично ищцитѣ, а отвѣтника призованъ съ призовка No. 253, обнародвана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве: 17, 18 и 19 отъ 1882 година, не се яви ни лично, нито чрезъ свой законенъ повѣренникъ; по просбата на ищцитѣ, и съгласно съ чл. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство, мировий сждия, като разгледа дѣлото задочно, намѣри слѣдующитѣ обстоятелства: ищцитѣ съ прошение, регистрирано подъ No. 1202, съдържанието, на което и устно потвърдиха, искатъ отъ отвѣтника да ги снабди съ законенъ продавателенъ актъ за купенитѣ имъ отъ него: една къща, едно лозье, двѣ кории отъ шесть дюлюма и четири ниви отъ 13½ дюлюма, за които стойността 3700 гроша, напълно му броили. За подкрѣпление на искътъ си представиха: едно продавателно, издадено отъ отвѣтника на 28-й мартъ 1880 година, отъ което се указва, че отвѣтника продалъ на ищеца, Тинча Стояновъ една къща, съ около два дюл. градина за 850 гроша, които е получилъ; друго продавателно отъ отвѣтника, съ дата отъ 1-й декемврий 1880 год., отъ което се указва, че отвѣтника е продалъ на сжщаго Тинча едно лозье около единъ дюлюмъ, една нива около 1½ дюлюмъ и двѣ кории около шесть дюлюма, за 850 гроша, които получилъ, и третьо продавателно, издадено тоже отъ отвѣтника на 20-й априлий 1879 год., че продалъ на Войча Радевъ петъ ниви около 15 дюлюма за 1250 гр., които напълно получилъ. Представиха се лично и свидѣтели: Исмаилъ Ходжа отъ с. Тантури и Статъ С. Николовъ отъ г. Търново, които по чиста съвѣсть исповѣдаха, че означенитѣ въ продавателнитѣ писма недви-

жими имущества, отвѣтника ги продалъ на ищцитѣ за означената стойность и си получилъ напълно паритѣ. Освѣнъ това ищцитѣ представиха и преписъ отъ рѣшението подъ No. 711 отъ 27 февруарий 1880 година, издадено отъ врѣмнената коммисия въ Търновский окръгъ вводи въ владѣние бѣгалитѣ турци въ недвижимитѣ имъ имущества, отъ който преписъ, свѣренъ отъ Търновский окр. сждъ подъ исх. No. 603 се указва, че на отвѣтника Ифратолу Хасана, се признало правото за владѣнието му горѣозначенитѣ недвижими имущества. При това ищцитѣ прибавиха, че искатъ да се осжди отвѣтника и на разноска, които сж ги послѣдвали, и които ще ги послѣдватъ.

Мировий сждия, като взе предъ видъ:

1) че отвѣтника, призованъ съ призовка, не се яви;

2) продавателнитѣ писма, издадени отъ отвѣтника, за продаването му на ищцитѣ, означенитѣ въ тѣхъ недвижими имущества, на които стойността получилъ напълно;

3) свидѣтелскитѣ показания на лично явившитѣ се свидѣтели, и

4) Издаденото рѣшение отъ врѣмнената коммисия въ Търновский окръгъ, съ което на отвѣтника се признало правото за владѣние продаденитѣ му имущества; то на основание чл. 48, 49, 61, 68, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство,

задочно опредѣли:

Хасанъ Ифратолу отъ с. Тантури, а понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, осжда се да снабди Тинча Стояновъ и Войча Радевъ отъ сжщото село съ официаленъ продавателенъ актъ за продаденитѣ му тѣмъ: една къща съ градина, едно лозье, двѣ кории и шесть ниви, лежащи въ землището на село Тантури, на които стойността 2950 двѣ хиляди деветстотинъ и петдесетъ гроша напълно получилъ отъ тѣхъ, и да имъ плати сждебнитѣ разноси, що сж ги послѣдвали и що ще ги послѣдватъ.

Това рѣшение е неокончателно, подлѣжи на апелъ въ Търновский окр. сждъ въ едномѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на обнародванието му въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно членоветѣ: 124, 125 и 132 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство.

Мировий сждия: Ив. X. Тодоровъ.

И. д. Секретарь: Симеонъ А. Кюлджиевъ.

1—(1482)—1

Руссенский окръженъ сждъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1548.

Руссенското окръжно сждилище, на основание ст. 850 и 851 отъ Вр. Сжд. Правила, дири Мехмедъ Алиевъ и Османъ Алиевъ, жители отъ с. Ене-Бекчи (Разградско), които се обвиняватъ въ кражба на добитѣкъ.

Мехмедъ Алиевъ е на възраст около 30 години, растъ срѣденъ, снажестъ вѣжди и мустаци руси, очи сиви, лице червендаресто и глава бржсната.

Османъ Алиевъ на възраст 24—26 години, растъ високъ и възтънакъ, лице, вѣжди и очи черни, мустаки нѣма и глава бржсната.

Който знае гдѣ се намиратъ рѣченитѣ обвиняеми, се задължава да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да ги препроводятъ въ горѣпоменжтия сждъ.

Руссе, 28 февруарий 1883 година.

Подпредсѣдатель: Н. Кавруковъ.

Секретарь: П. Мишковъ.

1—(176)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1549.

Руссенското окръжно сждилище, на основание ст. 850 и 851 отъ Вр. Сжд. Правила, дири Хамза Ефенди Бошнакъ, неизвѣстно отъ гдѣ е родомъ, който се обвинява въ издавание на фетви.

Хамза Ефенди Бошнакъ е на 55 години, растъ високъ съ възжълта срѣдна брада, (кумралъ сакалъ).

Който узнае гдѣ се намира рѣчения обвиняемъ, се задължава да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣпоменжтия сждъ.

Руссе, 28 февруарий 1883 година.

Подпредсѣдатель: Н. Кавруковъ.

Секретарь: П. Мишковъ.

1—(177)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1643.

Руссенското окръжно сждилище, на основание ст. 850 и 851 отъ Вр. Сжд. Правила, дири Хасанъ Мустафовъ изъ с. Кьосе-Абди, който се обвинява въ ограбание момичето Еми-Гюлсумъ Ахмедова отъ сжщото село.

Хасанъ Мустафовъ е на възраст 25 години, бой срѣденъ, очи жълти, мустаки малки жълти и гърбавъ.

Който знае гдѣ се намира рѣченний обвиняемъ, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказания сѣдъ

Руссе, 4 марта 1883 година.

1—(302)—1

Подпредседателъ: Н. Кавруковъ.

Подсекретарь: Д. Канчевски.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1712.

Руссенский окр. сѣдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Врем. Сѣд. Правила, дири Димитръ А. Икономовъ жителъ отъ г. Гюргево (Ромжния), който се обвинява въ злоупотрѣбление по службата си, като оцѣнителъ при Руссенската митница.

Димитръ А. Икономовъ е на възраст 39 години, растъ високъ, черномолецъ, брада дълга и черни мустаци.

Който знае гдѣ се намира рѣченний обвиняемъ, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣпоменжтия сѣдъ.

Руссе, 8 марта 1883 година.

1—(322)—1

Председателъ: И. П. Бошковъ.

Пом. секретаря: Ив. Цвѣтковъ.

Плѣвненский окрѣженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 470.

Плѣвненский окр. сѣдъ, на основание ст. 850 отъ Врем. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявява, че търси отклонившиятъ се отъ сѣдебното дирение Къосо Анго Цвѣтковъ Македонецъ, живущъ фамилиарно въ г. Дупница (Кюстендилско окрѣжие), обвиненъ въ съучастие при нападанието на 21-й декемврий, т. г. вечерята, домътъ на Ибро Арабаджията, въ с. Писарово (Плѣвненско окрѣжие), въ нараняванието му и въ убийство на турчина Али Османовъ.

Отклонившиятъ се обвиняемъ е на 30 годишна възраст, нискъ по растъ, малко шишкавъ, лице кругло, очи сини, коса жълта червеникава, носъ голѣмъ, вѣжди малки и русси мустаци съвсѣмъ малки и русси, брада нѣма.

Затова всѣки, който би узналъ мѣстожителството му, длъженъ е, съгласно ст. 851 п. 3 отъ Врем. Сѣд. Правила, да го покаже на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ незабавно да го препратятъ въ този сѣдъ.

Плѣвненъ, 4 марта 1883 година.

1—(303)—3

Председателъ: И. Хр. Бурмовъ.

Секретарь: Г. И. Стомоняковъ.

Вратчан. окр. управ. сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 438.

Чрезъ настоящето сѣдътъ честь има да обяви на почитаемата публика, че подъ вѣдомството му се намиратъ двѣ изгубени животни (юва), които се намиратъ въ селата Бреница и Костелево, а именно:

1) едно турме мѣжско, съ бѣлѣзи: врано, десното му ухо задирѣзо, срдокъсо, и малко бѣло, и

2) едно турмаче мѣжско, на двѣ години, съ бѣлѣзи: на челото малко брѣзо, и на опашката малко бѣло.

За това ония г-да, които сж изгубили горѣказанитѣ животни, приканватъ се да се явятъ отъ днесъ до 8 идущий априлий, т. г. въ канцеларията на сѣдъта и докажатъ за тѣхна собственост, като бжджтъ снабдени съ свидѣтелство отъ надлѣжната община; иначе сѣдътъ ще ги продаде съ надавателенъ търгъ за въ полза на правителственното съкровище.

Вратца, 4 марта 1883 година.

1—(296)—1

Председателъ: К. Ив. Анковъ.

Членъ-секретарь: А. Д. Печеняковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 448.

Чрезъ настоящето, сѣдътъ честь има да обяви на почитаемата публика, че подъ вѣдомството му се намиратъ двѣ изгубени животни (юва) намиращи се въ селата Скревена и Букювци, а именно:

1) една биволица, врана на 10 години, съ бѣлѣзи: на лѣвий рогъ алка, и на двѣтѣ уши има бѣлѣзи, и

2) една юница на 2½ години, косъмъ сивъ, съ бѣлѣзи: дѣсниятъ рогъ малко кърнъ и жълта.

За това ония г-да, които сж изгубили горѣпоменжитѣ животни, приканватъ се да се явятъ отъ днесъ до 2 идущий априлий т. г. въ канцеларията на сѣдъта и докажатъ за тѣхна собственост, като бжджтъ снабдени съ свидѣтелство отъ надлѣжната община; иначе сѣдътъ ще ги продаде съ надавателенъ търгъ за въ полза на правителственното съкровище.

Вратца, 7 марта 1883 година.

1—(308)—1

Председателъ: К. Ив. Анковъ.

Членъ-секретарь: А. Д. Печеняковъ.

Варненский окрѣженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1161.

Варненский окр. сѣдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, дири Иванчо Николовъ Чифутина съ неизвѣстно мѣстожителство, който се обвинява въ убийство на другаря си Христо Шумнелията.

Иванчо Николовъ Чифутина, е на възраст 18 годишенъ, очи и вѣжди черни, мустаци малки черни, растъ срдѣненъ, тѣло срдѣно тѣнко, лице чисто червено, особенни бѣлѣзи нѣма, родомъ отъ гр. Котель.

Който знае гдѣ се намира рѣченний обвиняемъ, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказаний сѣдъ.

Подпредседателъ: Ст. Кабакчиевъ.

Подсекретарь: Д. Балтаковъ.

1—(161)—1

Софийский окрѣжний управ. сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 754.

Софийский окрѣжний сѣдътъ извѣстява, че въ селото Градецъ (Икречка околия) се намира една безстопанна кобила на 4 години, врана, десното ѝ ухо претрупено и опашката тоже; ако въ растояние на единъ мѣсець отъ днесъ не се яви стопанина ѝ съ нуждитѣ свидѣтелства, тя ще се продаде за въ полза на хазната.

София, 8 мартъ 1883 година.

Председателъ: С. П. Величковъ.

За секретарь: С. М. Иоцевъ.

1—(300)—1

ИЗВѢСТИЕ.

Подписаний извѣстявамъ на всичкитѣ си приятели сродници и познайници, че досегашната си фирма „Болашиковъ“ промѣнямъ на „Петрановъ“ (старо мое фамилиарно презиме). Ще се подписвамъ: П. В. Петрановъ.

Балчикъ, 4 мартъ 1883 година.

1—(298)—1

Добричско град. общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 223.

Добричското общинско управление, на основание постановлението на общинский сѣдътъ, потвърденъ отъ г-на Варненский окр. управитель, обявява на почитаемата публика, че „пазаря“ за напредъ ще става въ сѣботата, а не въ петъкъ, (както е ставалъ до сега).

Добричъ, 4 мартъ 1883 година.

Градекий общинский кметъ: Ю. Ивановъ.

Секретарь: А. Стойковъ.

1—(306)—1

Отъ синдикатътъ по массата на испадналий Видинский търговецъ

САВИТАЙ И КАПОНЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 13.

Съ опредѣление отъ 8 октомвр. 1882 г. Видинското окрѣжно сѣдилище обяви Видинския търговецъ Савитай И. Капонъ за несъстоятеленъ. На основание чл. 199 отъ Търговский законъ, обявявамъ на всичкитѣ му кредитори да се явятъ въ разстояние на 20 дена лично или чрезъ свои повѣренници, предъ синдикатътъ въ Видинъ и да му предадѣтъ своитѣ записки съ смѣткитѣ за количествата, които искатъ отъ испадналий Савитай И. Капонъ. Срокътъ се начева слѣдъ 4 дена отъ датата на онзи брой на „Държавний Вѣстникъ“, въ който ще бжде помѣстено най-напредъ настоящето обявление. При това обявявамъ, че ще се приема въ внимание и далечината на мѣстото, въ което би се появилъ нѣкой кредиторъ, до града Видинъ, гдѣто се сѣди несъстоятелността.

Видинъ, 29 януарий 1883 година.

1—(180)—3

Дѣловодителъ: Н. Цановъ.